

Chodí Pešek okolo (8.3.2012)

Piškbaby na celém světě jsou vynalézavé a pochlubí se svým umem stejně rády, jako se pokochají umem ostatních. A tak existuje mnoho různých způsobů, kterak spolu šít, i když piškbaby žijí v jiných koutech republiky či světa. O jednom takovém způsobu jsem se dozvěděla nedávno – je docela zajímavé, že jen pár týdnů poté, co jsem něco hodně podobného navrhla několika piškbabám. Jde o šicí hru Round Robin, po česku překřtěnou na Peška, kterou spolu hraje předem určený počet šiček.

Princip hry je takový, že si každá z piškvorkárek vypracuje čtvercový střed budoucí deky o dané velikosti. Co vypracuje! Vymazlí ho, vybrousí diamant. Pak k hotovému středu přidá pár látek a pošle ho další šičce v pořadí a k ní samé dorazí z jiné strany obdobný balíček. Pak každá zvětší dílo na zadanou velikost o zadaný tvar – trojúhelník či pruh. A pošle balíček po trase k další šičce. Hra, na kterou jsem na internetu narazila, byla pro šestičlenné týmy a trvalo půl roku, než se k autorce středového diamantu vrátila hotová deka. Často překvapivě krásná a určitě jiná, než by si ji ušila sama. Dokonce jsem narazila na případ, kdy se autorka pustila do tří řetězců, vypracovala pro své tři dcery tři úplně stejné středy a přiložila stejné látky, aby se jí pak vrátily tři naprosto odlišné topy, všechny velice půvabné. Taková krása může vniknout jen tehdy, když se dodrží druhý princip hry: šij tak, jako jsi šila svůj střed, jako bys šila sama sobě. Protože vlastně šiješ sama sobě.

Moc se mi ta šicí hra líbí a ráda bych zorganizovala něco podobného. A když jsem o tom přemýšlela, napadlo mě, že podobnou hru vlastně hrajeme pořád. Každému, s kým se v životě setkáme, ušijeme kousek jeho deky, někdy je to spíš kousíček, jindy pořádný kus, ale vždycky alespoň pár stehů. A druzí zase šijí nám.

Nikdy dřív mě to nenapadlo, ale teď už vím, že Pešek stále chodí okolo.

(Náš Zvířetník, 8.3.2012)

<http://naszviretnik.net/2012/03/08/105x148-chodi-pesek-okolo/>

{fshare}